

ŽIDÉ V ČESKÉ TIŠTĚNÉ LITERATUŘE 16. AŽ 18. STOLETÍ

Lenka Veselá

Autorka sleduje na základě průzkumu tiskařské produkce vývoj zájmu české společnosti o židovství v době od 16. do poloviny 18. století. Těžiště leží přitom na době předbělohorské, ve které dosavadní tradované chápání židovské otázky získávalo pod vlivem humanismu a reformace novou podobu. I když byl vývoj v Čechách podobný situaci v Německu, promítá se zde přesto celá řada specifík, především v relativně zpožděném zájmu o židovskou tematiku. Charakteristická je také výrazná účast katolické církve, obzvláště jezuitů, v protižidovských taženích. Od reformace naproti tomu vycházely pozitivní impulzy zacházení s židovskou tematikou. V pobělohorském období byla tolerantnost ve vztahu k Židům výrazně okleštěna, a to se projevilo v tištěné literatuře z českých zemí v zesílení protižidovské propagandy. K nové vlně liberalizace došlo až v průběhu 18. století v souvislosti s emancipací českých Židů.